

Henk J. Olde Hanter

Henk werd geboren als 4e kind in het gezin Olde Hanter op 12 juni 1942. Hij groeide op in een liefdevol en hecht gezin.

In 1966 heeft Henk Henny leren kennen bij Café Dunhof in Lossler. Als opening vroeg hij: "Mag ik bij je komen zitten?". Waarop Henny als antwoord gaf: "Ja hoor, aj mar nie op mie goat zit'n". Op 18 december 1968 zijn ze voor de wet getrouwd omdat zij dan eerder in aanmerking zouden komen voor een woning. In 1971 werd hen de woning toegewezen aan de Weth. Hassingstraat in Overdinkel. Op 5 maart 1971 zijn ze dan voor de kerk getrouwd, wat niet geheel ongemerkt in het dorp voorbij ging, omdat om het vervoers-middel een weddenschap was afgesloten met de zwagers van Henk. Zouden ze op de brommer bij de kerk komen zou dat 200 gulden opleveren. Dat werd natuurlijk niet tegen dovemans oren gezegd. Zo gezegd, zo gedaan. In de sneeuw op de brommer getrouwd met "zijn" Henny.

Gerardus en Lourdes betekenden veel voor Henk. Dat gaf hem kracht en hielp hem door moeilijke tijden. Het gezin werd aangevuld met de geboorte van Marion op 12 april 1972 en 2 jaar later compleet gemaakt met de geboorte van Astrid op 13 april 1974.

Vakantie vieren hield Henk van. Allereerst de reis met zijn schoonouders naar Oostenrijk. Die reis heeft een hele grote indruk achtergelaten en is het meest dankbare. Later waren daar de vakanties naar Spanje met Annie en Hennie en de week naar Brabant met zijn zussen en zwagers. Tevens de vakanties naar Oostenrijk met Hennie naar Sankt Johann en met de beide dochters naar diverse plekken in Nederland. Lekker de natuur in trekken, gaan genieten van alles. Niet te vergeten de vele vakanties op de fiets naar de camping in Gleessen. In oktober 2016 mocht Henk nog samen met Henny naar Lourdes. Daar heeft hij veel kracht opgedaan en heeft hij genoten van alles.

Henk heeft gewerkt als elektricien bij Wiederholt, Fiselier, Jonker en Baas. Later werd hij gemeentebode bij de Gemeente Lossler. Maar zijn werkhart lag altijd bij de elektriciteit. In de vrije tijd die Henk had ging hij graag naar voetbal. Zelf gevoetbald bij ASVO en later OSV.

Als fan was hij te vinden op de tribune van FC Twente. Dat was DÉ enige echte club voor hem, ondanks de soms slechte prestaties.

Henk was erg betrokken in het verenigingsleven. Lid van de K.A.J. , I.V.N., en de laatste jaren de schoffelploeg en was hij zeer actief als secretaris binnen het K.B.O. wat hij met heel veel liefde en plezier heeft gedaan en met moeite uit handen kon geven. Het gezin werd verder uitgebreid door de toevoeging van schoonzoon Martin en zijn kinderen, Sacha en Sam. Dat was toch een droom die werkelijkheid werd: Opa worden. En wat heeft hij ervan genoten en wat was hij trots op hen!

Ruim 4 jaar geleden kreeg hij te horen dat hij een longziekte had. De laatste paar maanden ging zijn gezondheid hard achteruit en moest hij steeds meer inleveren. Dit ging af en toe niet zonder slag of stoot. Maar samen met Henny wist hij de dagen goed te vullen.

De trouwdag 24 november 2016 was voor Henk een geweldige dag. Bij was hij dat hij er bij kon zijn en het ook goed heeft vol kunnen houden.

Afgelopen vrijdag 20 januari gaf hij aan op te zijn. Hij kon niet meer. Het was een strijd Het eten wat niet meer lukt, drinken koste te veel energie. Hij was er klaar voor. Na een goed afscheid nemen van de familie en na een laatste gezamenlijk gebed toch nog even een bokje gedronken en geproost op het goede leven! Dat is wat Henk ook nu wil meegeven aan iedereen: Geniet ervan, vier het leven!!!

***Als je huilt van verdriet, kijk dan eens diep in je hart
Je weet dat je huilt om iets, dat je eens vreugde bracht***

Op 22 januari 2017 is hij in zijn vertrouwde omgeving en in het bijzijn van zijn vrouw en kinderen overleden. Wij hebben hem herdacht tijdens een uitvaartviering op woensdag 25 januari d.o.v. in de H. Gerardus Majellakerk te Overdinkel, waarna hij op de volgende dag in besloten kring bij zijn ouders is begraven.

Wij bedanken u voor uw warme belangstelling tijdens de ziekte en voor het medeleven ondervonden in deze dagen.

Henny Olde Hanter – Hengelman
Kinderen en kleinkinderen.